

VINCENTIAANSE FAMILIEGESPREKKEN IN ROME

een persoonlijke terugblik

Van 14-17 november jl. organiseerde de internationale Vincentiaanse Familie een wereldwijde samenkomst in Rome. Titel van de samenkomst was *'keep the fire burning'*. Hoe kunnen we dat vuur gaande houden? Ieder met een functionele, praktische of anderszins geëngageerde vincentiaanse link was van harte welkom om mee te doen en mee te denken. Ruim 300 deelnemers tekenden in.

Synodaal proces vooraf

Met de samenkomst wilde de familie een bijdrage leveren aan het synodale proces van paus Franciscus. Alle ruim 150 vincentiaanse congregaties en organisaties wereldwijd kregen al in 2023 drie vragen voorgelegd. Welke goede ervaringen heb je als vincentiaanse organisatie en welke uitdagingen zie je? Wat zijn je dromen en wensen voor de toekomst en heb je concrete voorstellen om ze te realiseren?

Uit alle werelddelen stroomden uiteenlopende antwoorden binnen. Bijvoorbeeld de wens om op alle niveaus openhartige gesprekken te voeren over je goede ervaringen om zo een inspiratiebron voor anderen te zijn. Voer ook openhartige gesprekken over wat nog hapert en nog niet goed gaat; leer ervan en formuleer tips voor verbetering. Praat met elkaar en leer van elkaar.

Op weg

*Marlou en Tjeu
op Eindhoven Airport*

Op woensdag 13 november reden we, Tjeu van Knippenberg cm en ondergetekende, met Marlou Absil, projectleider 'vincentiaanse beweging', in gezwinde vaart naar Eindhoven Airport. Na een voorspoedige reis, installeerden we ons in hotel Casa Tra Noi in Rome waar we zouden verblijven en waar ook een deel van het programma zou worden uitgevoerd.

Rome was wolkeloos blauw met een aangename temperatuur. Prima wandelweer. Dus liepen we die avond naar een superleuk restaurantje vlakbij bij de Sint Pieter dat we van een vorig bezoek kenden. Dat restaurantje bleek vlakbij theater Ghione te liggen, de locatie waar de plenaire onderdelen van het programma zouden plaatsvinden. Dus al snel lekker wegwijs in Rome!

Hoogtepunten

Er was veel moois te beleven in deze vierdaagse samenkomst in Rome. Leerzaam ook en inspirerend. Interessante groeps gesprekken, mooie ontmoetingen en inspirerende vieringen. In het kader van deze persoonlijke terugblik stip ik drie vragen aan. Welke werkterreinen vinden de vincentiaanse organisaties nu belangrijk? Hoe kunnen we op een eenvoudige en goede manier met elkaar in gesprek zijn? Hoe kunnen we een vernieuwende beweging zijn?

- **Vier werkterreinen – vier vlammen**

Wat is het resultaat van die synodale vragen die aan de samenkomst in Rome voorafgingen? Wat leeft er in die 150 vincentiaanse organisaties? Het resultaat werd samengevat in vier werkterreinen, voorgesteld als vier essentiële vlammen: de vlam van spiritualiteit, de vlam van samenwerking, de vlam van vernieuwing en de vlam van vorming. Deze vier vlammen voeden het vuur om met woord en daad mee te helpen bouwen aan een betere wereld.

- **Met elkaar in gesprek**

In hotel Casa Tra Noi vonden de middagsessies plaats. Elke sessie had een eigen thema en de deelnemers spraken 'synodaal' met elkaar. Hoe gaat zo'n synodaal gesprek en wat is er zo bijzonder aan? De opzet van het synodale gesprek is eenvoudig en tegelijk heel effectief; iedereen kan het snel leren en iedereen komt aan het woord. De groepjes zijn klein (4-6 deelnemers), discussies worden vermeden, vertrouwelijkheid en rust worden bevorderd.

Zo'n synodaal gesprek begint met een open, heldere startvraag. Daarna volgen drie gespreksrondes die elk beginnen met een korte stilte om te focussen. De vraag van de 1^e ronde is: wat zijn je gedachtes, gevoelens of ervaringen bij de vraag? Als ieder die wil, iets heeft ingebracht, volgt de 2^e ronde: wat raakte je in wat je hebt gehoord? En de 3^e ronde: wat neem je van dit gesprek mee naar huis?

Uit de groepsgesprekken kwam een rijke inhoud naar voren, te veel om op te noemen. Geluiden uit allerlei culturen en samenlevingen. Ik noem een enkel fragment. Deelnemers uit westerse seculiere samenlevingen spraken niet alleen over zorgkanten zoals individualisme, klimaatvraagstukken en polarisatie. Ook positieve visies kwamen naar voren. Zo is er in kerken en kloosters meer ruimte en vrijheid gekomen voor persoonlijke ontdekkingsreizen rond inspirerende bronnen van geloof. Zulke open ontmoetingen zijn belangrijk om het vuur gaande te houden. 'Reflectieve spiritualiteit' werd het genoemd.

synodale gespreksgroepjes zijn klein

- **Bewegen en vernieuwen**

Als vincentiaanse familie willen we ook een vernieuwende beweging zijn. Een beweging die open staat naar de wereld en naar elkaar. Om te inspireren en te ondersteunen. Zulke momenten vond ik bijvoorbeeld ook in de vieringen en in toevallige ontmoetingen.

Zo kwam ik in de Sint Pieter, waar we al lang voor aanvang van de viering met de paus aanwezig waren, toevallig te zitten naast een energieke zuster uit Duitsland. We raakten aan de praat. Nee, de numerieke daling van het aantal kloosterroepingen ontmoedigde haar niet. Integendeel. Samen met haar medezusters werkte zij aan nieuwe sociale projecten. Nee, niet stoppen maar de koers enigszins verbreden: meer accent op de geloofsdialoog met jezelf en met elkaar.

Of die andere ontmoeting met een man uit de Filipijnen. Hij vroeg of ik het verhaal kende van de miraculeuze medaille van Catharine Labouré. Ja, een beetje. Ik dook in mijn portemonnee waar ik dacht dat ik daar een mini-medaille bewaarde van een bezoek destijds aan Parijs. Ja, dat is ze, zei de man verheugd. En terstond kreeg ik een ketting omgehangen met een veel groter exemplaar.

Misschien was het niet eens de nieuwe medaille die me raakte maar de hartelijkheid en toewijding van de Filipijnse man.

viering in theater Ghione

Tot slot waren er prachtige vieringen in theater Ghione. Daar vierden we het samenzijn met inspirerende reflecties op oude bijbelse woorden en met nieuwe muziek van Gen Verde. Gen Verde is een internationale muziek- en dansgroep van 21 vrouwen uit 14 verschillende landen waaronder Brazilië, Zuid-Korea, Italië, Uganda en Panama. Mij sprak bijvoorbeeld het lied 'Girl on a mission' aan; een eigentijdse reflectie op het Magnificat van de bijbelse Maria. Het was even wennen maar na verloop van enkele songs kon ik meegaan met de aanstekelijke vrolijkheid van deze jonge generatie vrouwen. Een vrolijkheid van het gelovig en hopen hart waaraan wij ons vaak niet meer zo gemakkelijk overgeven.

Marieke van de Ven
Vincent de Paul center Nederland